

Resolució 565/2023, de 29 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 408/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Lleida.

Informació reclamada: Accés a un informe jurídic, per part d'un grup municipal.

Sentit de la resolució: Desistiment per manca d'esmena

Resum: Tot i que la GAIP va fer el requeriment d'esmena invocant l'article 68.1 LPAC, la part reclamant no l'ha contestat, motiu pel qual la Reclamació ha de finalitzar per desistiment. De fet, la part reclamant ni tan sols va fer ús del seu dret d'accedir al contingut de la notificació del requeriment d'esmena que havia efectuat la Comissió, la qual cosa implica el rebuig de la notificació, d'acord amb l'article 43.2 LPAC.

Paraules clau: Ajuntaments. Grups municipals. Accés a notificació electrònica. Desistiment.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 24 d'abril entra a la GAIP la Reclamació 408/2023, presentada per un grup municipal contra l'Ajuntament de Lleida, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La part reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 18 d'abril de 2023, el grup municipal reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Lleida "Que se'ns faciliti l'informe del vicesecretari de data 6 de febrer de 2023 on es resolen les qüestions plantejades pel grup municipal" en relació amb una petició efectuada anteriorment, atès que no han obtingut resposta de l'Alcaldia.
3. La Reclamació presentada el 24 d'abril de 2023 indica que el grup municipal "ha sol·licitat que se'ns faciliti un informe jurídic el qual, després de demanar-ho en repetides ocasions, no ha estat transmès".
4. El 5 de maig de 2023 la GAIP notifica al grup municipal un requeriment d'esmena a la reclamació presentada. Concretament, es demana que s'aporti còpia de la sol·licitud d'accés a informació pública adreçada a l'Ajuntament de Lleida, on consti el corresponent registre d'entrada acreditatiu de la seva presentació. A més, el requeriment assenjala expressament que "D'acord amb el que preveu el Manual de Reclamacions de la GAIP i

l'article 68 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), disposeu d'un termini de 10 dies per a fer-nos arribar aquesta documentació transcorregut el qual, si no heu esmenat aquestes mancances, s'entendrà que desistiu de la vostra reclamació”.

5. Passats els deu dies del termini, la part reclamant no va accedir al contingut de la notificació del requeriment d'esmena efectuada per la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat,

tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desistiment

L'article 68.1 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), estableix que si l'administració a la qual s'adreça una sol·licitud requereix a la persona sol·licitant la seva esmena, als efectes de completar aspectes essencials per a la seva tramitació, li atorga deu dies per fer-ho i ho fa invocant el precepte indicat, si no repara l'esmena en el termini donat es pot considerar desistida la sol·licitud.

En aquest cas, tot i que la GAIP va fer el requeriment d'esmena invocant l'article 68.1 LPAC (antecedent 4), la part reclamant no l'ha contestat, motiu pel qual la Reclamació ha de finalitzar per desistiment. De fet, la part reclamant ni tan sols va fer ús del seu dret d'accedir al contingut de la notificació del requeriment d'esmena que havia efectuat la Comissió, la qual cosa implica el rebuig de la notificació, d'acord amb l'article 43.2 LPAC.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de juny de 2023 resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 408/2023 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.